

Morten Lange: Der er altid grund til at se med tilfredshed på, når der fremkommer lovforslag om forbedring af vor kulturelle overbygning, og jeg kan også indledningsvis sige, at det foreliggende lovforslag kan være temmelig sikker på at få mit partis støtte. Jeg må dog tilføje, at den økonomiske ramme, som er afstukket i lovforslaget, for det første forekommer mig — på linje med, hvad flere af de ærede ordførere har givet udtryk for — at være noget, skal vi sige tilfældig og vel også nok være udtryk for det, man kunne betegne som, skal vi sige fastlæggelse af nogle musikalske husmandsbrug, hvilket selvfølgelig kan være prisværdigt, men dog med de rammer, man her har afstukket, næppe har nogen væsentlig chance for virkelig at leve op til de mål og de retningslinjer, som er afstukket i bemærkningerne.

Jeg forstår det sådan, at det er en slags igangsætningsbudgetter, vi bliver konfronteret med, men naturligvis bliver det vigtigt for os i udvalget at se på, hvilke lærerkræfter man regner med at kunne lønne efter budgetter af den type, og om de er tilstrækkelige til, at det forbedrede grundlag nu også virkelig bliver et forbedret grundlag.

Derimod er jeg i modsætning til flere af de ærede ordførere tilfreds med, at lovforslaget tilsigter, at loven skal have karakter af en rammelov. Jeg mener, at man ikke på nuværende tidspunkt med nogen som helst sikkerhed kan forudse, om der i løbet af en kort årrække skulle blive basis for at lave et nyt musikkonservatorium, og til en sådan forholdsvis beskedne operation synes jeg ærlig talt ikke en lovændring skulle være nødvendig.

Vi kan blot se på fordelingen af de konservatorier, som man nu alligevel skulle have. Der er 3 konservatorier i Jylland og 2 på øerne, og da det jo er velkendt, at den jyske musikalitet ikke nær står mål med den, som øboerne kan præstere, er denne fordeling temmelig klart skæv. En rammelov skaber væsentlig bedre muligheder for, at der i fremtiden kan være håb også for Bornholm og Lolland-Falster. Og selv om vi nøjes med at se på den rent konkrete lokalisering, forekommer det mig, at der er 2 allerede eksisterende forholdsvis stærke musikcentre, nemlig Randers By-

orkester og det sønderjyske landsdelsorkester, som i hvert fald kommer ind i billedet og også har en klar prioritet i henhold til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Vigtigere end disse overvejelser er dog nok spørgsmålet om, hvorledes rekrutteringen fra disse musikkonservatorier til vore to højere læreanstalter på området skal foregå, og hvorledes der overhovedet skal skaffes plads til, at disse konservatorier kan sende deres dygtige elever videre. Der er allerede spurgt her med tilstrækkelig indtrængende stemmeføring, hvorledes det går med det kgl. danske musikkonservatorium i København. Jeg behøver ikke at ekspandere på sagen, men i virkeligheden er stillingen formodentlig den, at hvis ikke der i løbet af en meget kort periode skabes en betydelig udvidelse af konservatoriet i København — og formodentlig også af konservatoriet i Århus — er det på grænsen af det forsvarlige at lave en undervisning på dette plan i provinsen og udbygge dens kapacitet, hvis det er sådan, at de højeste læreanstalter her i landet på grund af pladsmangel må afslå folk, som allerede er kommet et godt stykke vej i deres uddannelse, og som betegnes som kvalificerede eller velkvalificerede. En af de bitreste skæbner, man kan lide undervejs til en videregående uddannelse, er at blive refuseret, ikke fordi man ikke egner sig, ikke fordi man ikke kommer med de bedste papirer, men simpelt hen fordi der ikke er plads til flere. En sådan situation er utålelig allerede, og den bliver dobbelt utålelig, hvis vi tænder nyt håb ved at statskonfirmere de tre musikkonservatorier i provinsen og derefter alligevel ikke har skabt de muligheder, som må kræves for, at de bedre elever herfra kan komme videre.

Således har den højtærede kulturminister skabt ris til regeringens egen bagdel, og jeg håber, det vil vise sig, at samtidig med at man får afskaffet spanskkrøret i skolen, vil disse ris danse lifligt, så regeringen meget snart vil sørge for, at vi får det virkelige forslag om toppen af vor musikuddannelse frem i løbet af en forhåbentlig meget kort månedsrække.

Birthe Wetlesen: Allerede ved første behandling i februar i år af forslag til lov vedrørende det jyske musikkonservatorium